

Алгоритм діяльності шкільних практичних психологів у разі виникнення ситуацій булінгу:

1. Ініціювання, обговорення та планування спільних дій адміністрації, соціально-психологічної служби школи, педагогічного колективу, учнівського самоврядування та батьківської громадськості, спрямованих на подолання виявлених недоліків у роботі навчального закладу із зазначеної проблеми.

2. Накопичення матеріалів, що підтверджують актуальність проблеми в певному класі. Збір необхідної інформації психологом та соціальним педагогом про прояви булінгу серед підлітків у загальноосвітньому навчальному закладі.

3. Діагностика психологічної атмосфери, системи взаємовідносин між однокласниками, соціометрія в класних колективах, де виявлено булінг.

4. Виявлення булерів, а також реальних та потенційних жертв.

5. Створення умов недопущення явища булінгу.

6. Швидке й грамотне роз'єднання жертви з відповідними стресовими впливами булерів.

7. Роль учителя в такому алгоритмі має бути чітко визначена й досить обмежена. Учитель повинен надавати дитині-агресору та постраждалій дитині лише первинну допомогу, а потім передавати її фахівцям соціально-психологічної служби школи.

8. Узагальнення результатів спостережень та діагностики психологічної атмосфери в класному колективі.

9. Визначення переліку можливих дій, спрямованих на припинення агресивної поведінки учнів. Вибір найефективніших способів досягнення мети.

10. Індивідуальна або групова (за потреби) психологічно- корекційна робота з жертвами булінгу.

11. Проведення семінарів, тренінгів, круглих столів, годин відкритих думок, бесіди з учнями щодо переваги здорового мікроклімату в класному колективі над проявами насильства.

12. Корегування наявних агресивних форм поведінки булерів та формування нових форм поведінки учнів переважно за допомогою прикладу педагогів.

13. За потреби – залучення інших фахівців: психологів, психотерапевтів, представників служб у справах дітей, кримінальної поліції, громадських організацій.

14. Формування у педагогів навичок ідентифікації насильства як у своїй поведінці, так і в поведінці, так і в поведінці дітей із метою формування єдиного погляду на наявну проблему. Недопущення проявів психологічного насильства до дітей з боку вчителів у вигляді порівнянь, навішування ярликів, ігнорування почуттів дітей та їхніх скарг на цькування.

15. Подолання егоцентризму в учнів та розвиток у них емпатійних якостей, асертивних та гуманістичних комунікативних здібностей адекватної самооцінки, самоконтролю та здатності до саморозвитку, критичності мислення, соціальної адаптованості та індивідуальних механізмів подолання важких станів і переживань.